مدیران تلویزیون بعد از ۲ سال نقد گذشته در یلدای ۱۴۰۲ به کاریکاتوری از ایده مدیران سابق سازمان رسیدند

دور برگردان تلویزیون

میلاد جلیل‌زاده
خبرنگار گروه فرهنگ

شاد و خوشدل بودن مخاطبی که پای رسانه‌ای نشسته است، فقط به این بستگی ندارد که چه لطیفه‌ای در همان لحظه به خصوص از آن رسانه منتشر می‌شود و آن لطیفه چقدر خنده‌دار است. خندیدن، لزوما معنای شاد بودن را نمی‌دهد و خنداندن مخاطب آنقدرها هم کار سختی نیست، بلکه آنچه سختی دارد و ظرافت و ایده می‌خواهد شاد و خوشدل کردن اوست. بدون شک هیچ رسانه‌ای ازجمله تلویزیون قادر نیست تمام مشکلات مخاطبانش را چنان حل کند که غم‌هایشان محو بشود اما می‌تواند به آنها نیرو بدهد، با غم و دغدغه‌شان همدلی کند و در کل فضایی برای ذهن آن مخاطبان بسازد که تحمل هر شرایطی را راحت‌تر می‌کند و قوت ادامه مسیر را به آنها می‌دهد. اینکه تلویزیون بتواند در مقطع به خصوصی از تقویم زمان مثل شب یلدا برای مخاطبش خوشدلی و شادی واقعی ایجاد کند، به این بستگی دارد که از قبل چقدر توانسته بود با او همدلی ایجاد کند وگرنه توسل به هر ابزاری برای قهقهه گرفتن از مخاطبان چیزی نیست جز یک رقابت عبث و بی‌سرانجام با فضای مجازی یا به‌تعبیری تلویزیون را به فیلی شبیه خواهد کرد که موقع راه رفتن از یک کرم تقلید می‌کند و می‌خزد. رابطه تلویزیون و مخاطبانش از چندسال پیش به این سو دچار چالش شده و اینکه در یک شب به خصوص مثل یلدا تلویزیون بیاید و روش‌هایی که مدیوم‌های رسانه‌ای دیگر مثلا فضای مجازی برای خنداندن مخاطب استفاده می‌کنند را به کار بگیرد تا خودش را در دل‌ها جا کند، تنها نشان‌دهنده این است که مدیران این مجموعه درک دقیقی از میدان فعالیت خودشان ندارند. یک روز با سلبریتیسم مشکل پیدا می‌کنند و روز دیگر می‌فهمیم که منظورشان سلبریتی‌های ناخودی است. یک بار می‌آیند و به جای سلبریتی‌های آن طرفی سعی می‌کنند به سلبریتی‌های این طرفی میدان بدهند و بار دیگر سعی می‌کنند در فرمی که همان سلبریتی‌های آن طرفی کار می‌کردند، نسخه‌ای از سلبریتی‌های خودی را تولید کنند. اصل مساله اما وجود کاراکتری تحت‌عنوان سلبریتی نیست. اصولا قبل از اینکه فضای مجازی وارد ایران شود و مفهومی تحت‌عنوان سلبریتی شکل بگیرد هم سرگرمی موضوع مهمی برای تلویزیون بود و سوال همیشگی این است که سرگرمی با چه هدفی و به چه قیمتی؟ مشکلی که برای مدیران رسانه ملی ایجاد شده، از آنجا برمی‌خیزد که پاسخ همین پرسش‌ها را نمی‌دانند.

اینکه به سرگرمی صرفا به‌عنوان یک فرم نگاه کنیم، باعث می‌شود تصور کنیم که هر محتوایی را می‌توان داخل آن فرم و قالب ریخت اما به‌واقع پدید آمدن هر فرمی، از یک فرآیند ایده‌محور گذر کرده است، یعنی ایده‌ها خودشان را فرموله می‌کنند یا به‌تعبیری برای خودشان دنبال شکل ظاهری در قالب‌های بیانی و هنری مختلف می‌گردند. مثلا ایده سرمایه‌داری وقتی در قالب سرگرمی‌های تلویزیونی خودش را فرموله کند، به تلنت‌شوها می‌رسد و ایده‌های اشتراکی در مسابقاتی تجلی پیدا می‌کند که افراد را بدون اینکه با گروهی دیگر رقابت کنند، درپی یک هدف واحد مشترک‌المنافع می‌کنند.

ایده مدیران سازمان صداوسیما چیست که باعث می‌شود یک بار لحنی کاملا عبوس به خود بگیرند و دفعه بعد از خواندن ترانه‌ای که صادق بوقی سر زبان‌ها انداخت تا دعوت از صاحب ترند مجازی کیک و واگعی در برنامه‌ای تلویزیونی، به هر ابزاری برای دیده شدن برنامه‌های یلدایی متوسل شوند. یک بار از در دروازه تو نیایند و بار دیگر از سوراخ سوزن رد شوند. تلویزیون باید از قبل بین خودش و مخاطبان همدلی ایجاد می‌کرد. باید محل اعتماد آنها قرار می‌گرفت و با مردم ارتباط عاطفی پیدا می‌کرد. باید می‌توانست دل آنها را خوش کند و تکیه‌گاه روحی‌شان باشد که اگر این کارها را کرده بود، در شب یلدا ناچار نمی‌شد به هر حرکت عجیب‌وغریبی دست بزند تا آمار تماشاگرانش را که اخیرا به‌شدت افت کرده، دوباره بالا بکشد. بعد از کلی ادعای بزرگ و پرطمطراق علیه این و آن که می‌خواست نتیجه بگیرد تلویزیون به هیچ چهره‌ای نیاز ندارد و این چهره‌ها هستند که به تلویزیون محتاجند، نهایتا سرشان خورد به سنگ واقعیت و دست به دامان میم‌ها و ترندهای فضای مجازی شدند. این کار مردم را شاد و خوشدل نمی‌کند و درضمن با قالب تلویزیون همساز نیست که از فرم حباب‌های لحظه‌ای فضای مجازی برای دیده شدن استفاده کند. اگر ایده‌ای در پس ذهن مدیران صداوسیما وجود داشت، آن ایده بالاخره به‌نحوی خودش را فرموله می‌کرد و دارای شکل برنامه تلویزیونی، سریال، خبر، مستند و انواع محصولات دیگر می‌شد. اما حالا فرآیندی که طی‌شده این است که جایی بیرون از صداوسیما کسانی بوده‌اند که ایده‌هایی داشته‌اند. آن ایده‌ها فرموله شده و شکل سرگرمی پیدا کرده است. حالا صداوسیما می‌خواهد همان فرم را بگیرد و استفاده کند، درحالی‌که محتوای پدیدآورنده این پوسته و این فرم را قبول ندارد. فرض کنیم کسی بخواهد پوست مار را بر تن ملخ بکند. محتوا که همان مار یا ملخ بوده، پوسته یا فرم را شکل داده و حالا آن پوسته به چیزی جز پدیدآورنده‌اش دلالت نمی‌کند. اگر ایده‌ای در پس‌زمینه کارها نباشد صداوسیما به فیلی شبیه می‌شود که یک روز می‌خواهد پوست مار بپوشد، یک روز می‌خواهد مثل کرم راه برود، یک روز می‌خواهد غذای شیر و ببر را بخورد و روز دیگر به خودش می‌گوید من چه چیزی کم دارم از این و آن که نتوانم پرواز کنم؟!

برنامه‌های یلدایی امسال تلویزیون همین بلاتکلیفی و عدم وجود یک ایده منسجم در پس‌زمینه ذهنی مدیران را نشان می‌داد. انگار اگر یک‌شبه به همه ترندهای مجازی لبیک بگویند، مخاطب آن ترندها هم برمی‌گردد سراغ تلویزیون و مجازی را رها خواهد کرد. چه خوب بود که وقتی سری به سنگ خورد، بداند که باید برگردد و از کدام مسیر راهش را ادامه بدهد؛ نه اینکه به تلاش‌های جدید برای رد شدن مجدد از همان مسیر ادامه بدهد و باز هم همان نتیجه را تکرار کند. کسانی که مدیران دوره گذشته را تا این حد نقد می‌کردند، چرا وقتی خودشان در همان جایگاه‌ها قرار گرفتند، بعد از دوسال تلاش برای پدید آوردن یک مسیر جایگزین، یعنی چیزی که احتمالا پدید آوردنش به‌واقع لازم هم بود، آنقدر در برساخت آلترناتیو باید ناتوان عمل کنند که نتیجه کار از خروجی عملکرد کارگزاران سابق همین مجموعه هم بدتر از آب درآید؟ بدترین وضعیت برای یک منتقد جایی است که به کاریکاتوری از آنچه نقدش می‌کرد تبدیل شود.

فقط در بعضی شبکه‌ها سلبریتی‌محوری جواب داد

در شب عجیب جام جم چه گذشت؟

مصطفی قاسمیان
خبرنگار

اگر در دو سه شب اخیر سری به تلویزیون زده باشید احتمالا کمابیش از آنچه که در ویژه‌برنامه‌های یلدایی تلویزیون اتفاق افتاد باخبرید. رسانه ملی برای بلندترین شب سال ۱۴۰۲ و البته یک شب قبل و یک شب بعد از آن برنامه‌های متعددی را در شبکه‌های گوناگون تدارک دیده بود و البته رویکردی متفاوت از سال گذشته داشت که در بخش‌های دیگر پرونده می‌خوانید. در این گزارش مروری داریم بر مهم‌ترین ویژه‌برنامه‌های یلدای امسال تلویزیون، با ذکر این توضیح ضروری که چند شبکه تلویزیون دیشب جمعه اول دی‌ماه آخرین قسمت ویژه‌برنامه‌های یلدایی را روانه آنتن کردند، اما به دلیل آن که این گزارش عصر روز جمعه و پیش از پخش این قسمت تدوین شده، با نگاهی به قسمت‌های چهارشنبه‌شب و پنجشنبه‌شب این برنامه‌ها آماده شده است.

ویژه‌برنامه موسیقی‌محور شبکه یک

شبکه یک سیما که یلدای سال گذشته را با برنامه «شب روشنی» با حضور چهره‌های مردمی و غیرچهره سپری کرده بود و حتی‌الامکان از چهره‌های مردمی پرهیز کرده بود، این بار در ایران دوست‌داشتنی رویکرد را تغییر داد و با اجرای پدرام کریمی که پیش از این سابقه اجرای برنامه‌های سینمایی را نیز دارد، با دعوت از بازیگران سریال «مستوران» پیش رفت تا مسیری کاملا متفاوت از سال گذشته این شبکه را در پیش گرفته باشد. این برنامه که به شکل تولیدی و با حضور ۳۵۰ تماشاچی در سالن جلوی دوربین رفت در شب نخست با ترانه‌ای از محمد معتمدی و سپس گفت‌وگویی با این خواننده و محمدمهدی سیار شاعر آغاز شد که موضوع آن یلدا و فعالیت هنری آنان بود. در این بخش سیار البته به شعرخوانی نیز پرداخت. پس از این گفت‌وگو گروه موسیقی محلی بختیاری به روی صحنه آمد و بعد از اجرای یک ترانه بعضی سنت‌های محلی این قوم از زبان خود آنها توضیح داده شد. سپس هوشنگ جاوید کارشناس موسیقی که سال گذشته نیز میهمان یلدای شبکه یک بود، در ایران دوست‌داشتنی میهمان پدرام کریمی شد و درباره موسیقی ایرانی خصوصا بختیاری با این مجری به گفت‌وگو پرداخت. یک ترانه دیگر از محمد معتمدی، ادامه این برنامه بود تا ایران دوست‌داشتنی به گفت‌وگوی اصلی با چهره سینمایی محبوب این روزها برسد؛ قدرت‌الله ایزدی که این روزها با «مگه تموم چند تا بهاره؟» دیده می‌شود و چند روز پیش نیز میهمان برنامه خانگی «۲ شات» بود، به عنوان میهمان بعدی روبه‌روی پدرام کریمی مجری ایران دوست‌داشتنی قرار گرفت تا گفت‌وگویی طنزگونه انجام دهند که اتفاقا مورد استقبال تماشاچیان حاضر در سالن نیز قرار گرفت. ایزدی در ادامه به شوخی با علیرضا افتخاری و دابسمش روی ترانه این خواننده پرداخت. خوانندگان موسیقی مقامی نیز میهمانان دیگر برنامه بودند. نیمه‌شب نوبت به بازیگر بعدی رسید. فریبا متخصص هنرپیشه زن سینما و تلویزیون میهمان ایران دوست‌داشتنی شد و از خاطرات یلدایی خود گفت. پس از این هنرمند، علی نظری‌طولابی استعداد نوجوان مسابقه «عصر جدید» به صحنه آمد و به اجرای ترانه پرداخت و سپس میهمان گفت‌وگوی پدرام کریمی شد و پایان بخش این برنامه نیز ترانه دیگری از محمد معتمدی بود. دومین قسمت از ایران دوست‌داشتنی که پنجشنبه‌شب روی آنتن شبکه یک رفت با اجرای مفصل گروه موسیقی مازندرانی آغاز شد و اعضای این گروه در گفت‌وگویی نیز با پدرام کریمی مجری برنامه شرکت کردند. اسماعیل آذر میهمان دوم این برنامه بود که درباره شب یلدا، آداب و سنن آن با پدرام کریمی به صحبت پرداخت و سنت حافظ‌خوانی را نیز اجرا کرد. پس از آذر، ویژه‌برنامه شب یلدای ۱۴۰۲ شبکه یک که گویا با رویکرد موسیقی محلی جلوی دوربین رفت میزبان یک گروه موسیقی محلی آبادانی شد که به صحنه ایران دوست‌داشتنی آمدند تا بعد از اجرای یک قطعه، سوژه گفت‌وگویی با موضوع موسیقی آبادان و این شهر شوند و درنهایت نیز یک قطعه دیگر اجرا کنند و از صحنه بروند. حضور مادربزرگ‌های حاضر در سالن روی صحنه و پخش ترانه «خونه مادربزرگه» و سپس گفت‌وگو با یکی از مادربزرگ‌ها از دیگر قسمت‌های این برنامه بود که جذابیت چندانی برای مخاطب ایجاد نمی‌کرد. محمد حشمتی که همراه با دو ترانه میهمان گفت‌وگو با پدرام کریمی شد دومین میهمان این برنامه بود و حتی چند بیت از قطعه مشهور «عاشقان پنجره باز است» را به شکل زنده اجرا کرد. در این بخش که در ساعات ابتدایی شب روی آنتن رفت به شکلی جالب زیرنویس دائمی روی تصویر وجود داشت که برای حضور میهمانان بخش آخر شب و اصلی‌تر برنامه، تبلیغات می‌کرد و مخاطبان سیما را به تماشای آن فرامی‌خواند.

در بخش دوم این برنامه که اواخر شب روی آنتن رفت برنامه کاملا در اختیار سلبریتی‌های سینما و تلویزیون به معنای معمول آن قرار گرفت؛ باز هم بعد از ترانه‌ای از محمد معتمدی، کاوه خداشناس و محیا دهقانی دو تن از هنرپیشه‌های اصلی سریال مستوران که این شب‌ها روی آنتن شبکه یک سیما می‌رود، روبه‌روی مجری قرار گرفتند و درباره این سریال به ارائه توضیحاتی پرداختند. ایران دوست‌داشتنی از جمله معدود برنامه‌ها در یلدای ۱۴۰۲ تلویزیون به شمار می‌رود که در آن تلاش ویژه‌ای برای استفاده از چهره‌های اینستاگرامی و وایرال شدن دیده نمی‌شد. خاطره‌گویی یلدایی هنرپیشه‌ها و آوازخوانی کاوه خداشناس، بخش بعدی این گفت‌وگوی حدودا ۲۵ دقیقه‌ای و مفصل را تشکیل می‌داد. این برنامه تا دقایق پایانی همچنان با روند حضور اجرای ترانه توسط خواننده‌های محلی و گفت‌وگو با آنان پیش رفت، تا این که به میزبانی از محمد برمایی، مجری برنامه رمضانی «دعوت» شبکه یک و نوجوانان فعال اجتماعی، فرهنگی و جهادی همراه او رسید.

چارسو

«نگهبان شب» رضا میرکریمی از اسکار کنار رفت

۱۰ بخش از اسکار نودوششم نامزدهای اولیه خود را شناخت که شامل مستند بلند، مستند کوتاه، فیلم بلند بین‌المللی، گریم و آرایش مو، صدا، موسیقی متن، ترانه، انیمیشن کوتاه، فیلم کوتاه و جلوه‌های ویژه می‌شود. در میان ۱۵ فیلمی که در رقابت اسکار بین‌المللی ۲۰۲۴ باقی ماندند «آمریکاتسی» از ارمنستان، «راهب و اسلحه» از بوتان، «سرزمین موعود» از دانمارک، «برگ‌های افتاده» از فنلاند، «طعم چیزها» از فرانسه، «تالار معلمان» از آلمان، «سرزمین خدا» از ایسلند، «من کاپیتان» از ایتالیا، «روزهای عالی» از ژاپن، «توتم» از مکزیک، «مادر همه دروغ‌ها» از مراکش، «جامعه برف» از اسپانیا، «چهار دختر» از تونس، «۲۰ روز در ماریوپل» از اوکراین و «منطقه مورد علاقه» از انگلستان فیلم‌هایی هستند که در رقابت بخش بین‌المللی باقی مانده‌اند. به این ترتیب «نگهبان شب» ساخته رضا میرکریمی که نماینده ایران در این بخش بود از ادامه مسیر بازماند. آکادمی اسکار همچنین فهرست اولیه جایزه اسکار مستند بلند را هم معرفی کرد. در این بخش «سمفونی آمریکایی»، «آپولونیا، آپولونیا»، «ورای آرمان شهر» و... جای گرفته‌اند. در شاخه انیمیشن کوتاه نیز فیلم «یونیفرم ما» ساخته یگانه مقدم محصول ایران به فهرست اولیه جایزه این بخش راه پیدا کرد تا در ادامه مسیر با انیمیشن‌هایی چون «بوم»، «ایوا»، «هومو»، «من هیپ هستم»، «نوعی عهدنامه»، «کورکورتر سگ آپارتمان»، «نامه‌ای به خوک»، «حواس نودوپنج»، «روزی روزگاری استودیو»، «پاکیدرم»، «پیت»، «۲۷»، «جنگ تمام شد! با الهام از موسیقی جان و یوکو» و «احضار وحشی» رقابت کند.

مطالبه رضا کیانیان برای حفاظت از حریم تئاتر شهر

محمدمهدی اسماعیلی تاکید کرد: «بازطراحی مهندسی نیز در مجموعه تئاتر شهر صورت گرفته است.» پیش از این رضا کیانیان درباره ساخت‌وسازهای حوالی ایستگاه مترو مجموعه تئاتر شهر در روایتی گفته بود: «در آن دوره، تمام هنرمندان تئاتر و حتی زنده‌یاد آقای سمندریان در مجموعه تئاتر شهر جمع شدیم و از شهرداری و مسئولان مترو خواستیم تا این ایستگاه را در حریم تئاتر شهر نسازند. بازسازی مجموعه تئاتر شهر در سال ۶۸ بدون در نظر گرفتن معماری و ساختار بیرونی و درونی تئاتر شهر اتفاق افتاد. درواقع، یک طراحی ارزان‌قیمت و بازاری را به این بنا تحمیل کردند و به وجهه هنری آن ضربه زدند که ضربه‌ای به روح تئاتر شهر بود. در خبرها شنیده‌ام که این روزها مهندسان مشغول تعمیر تئاتر شهر هستند. معتقدم اگر مرکز هنرهای نمایشی این اثر حفاظت‌شده و ثبت ملی را به شهرداری بسپارد، شهرداری می‌تواند آن را براساس نقشه‌هایی که تئاتر شهر بر مبنای آن ساخته شده، تعمیر و بازسازی کند تا معماری داخلی این بنای هنری حفظ شود. همچنین می‌تواند آن بخش‌هایی را که سال ۶۸ به تئاتر شهر تحمیل شد و زیبایی آن را خدشه‌دار کرد، پاک کند و وقتی مجموعه آماده شد، آن را به مرکز هنرهای نمایشی بسپارد. از طرفی می‌توان این پارک را به پارک «نمایش» تبدیل کرد؛ آمفی‌تئاترهای کوچک و روباز با سقف‌های متحرک در آن ایجاد کرد که حتی زمستان هم فعال باشند.»

ادامه در صفحه ۱۳

«یلدا»ی پرستاره شبکه ۳

برنامه شبکه سه با عنوان ساده «یلدا»، اولین ویژه‌برنامه یلدایی ۱۴۰۲ تلویزیون بود که به آنتن رسید. این برنامه با حمایت مالی سه حامی از جمله دو بانک، در استودیویی که صحنه مسابقه عصر جدید را تداعی می‌کرد، جلوی دوربین رفت. برنامه با حضور خداداد عزیزی و صحبت درباره مسابقه «ستاره‌ساز» شبکه سه و فوتبال ایران شروع شد. بعد از دقایقی فیروز کریمی، سیروس دین‌محمدی و جواد خیابانی نیز به صحنه آمدند و بحث فوتبالی‌تر شد. شوخی‌های گاه‌وبی‌گاه عزیزی، کریمی و خود قیاسی فضای خنده را به گپ‌وگفت اضافه می‌کرد اما حضور خیابانی بحث را جدی می‌کرد و قیاسی گفت‌وگو را به سمت حماسه ۸ آذر ملبورن برد. بعد از ترانه‌ای از سینا حجازی، سپس یوسف تیموری هم به عنوان مجری دوم اضافه شد و شوخی‌های عجیب خود را با میهمانان آغاز کرد که گویی تلاش واضحی برای وایرال شدن بود و در دو شب بعد هم ادامه یافت. خیابانی با حضورش به‌نوعی در جایگاه مجری قرار گرفت و سخنانی را درباره مادران ایراد کرد که وایرال هم شد. مفصل‌ترین بحث این سه شب همان بحث اول بین چهره‌های فوتبالی بود که با حضور زوج خداداد عزیزی و فیروز کریمی و جملات خیابانی که دارای ظرفیت وایرال شدن بود، سعی داشتند از مخاطب خنده بگیرند. این برنامه با ترانه‌ای از بابک افرا و حضور یک خانواده بزرگ در شصت‌وپنجمین سالگرد ازدواج با حضور فرزندان، نوه‌ها و نتیجه‌ها ادامه یافت. برنامه یلدا بعد از یکی دو سوال ایمان قیاسی از شهاب مرادی «کلاس مجردها»، خیلی سریع به پایان رسید. امید حاجیلی ترانه شادی خواند و سپس نوبت به یوسف تیموری رسید تا به‌تنهایی از میهمانان بازیگرش میزبانی کند. بیژن بنفشه‌خواه میهمان برنامه از ورود خود به استودیو با چند شوخی با تیموری و سروش جمشیدی میهمان دیگر برنامه به‌نوعی گفت‌وگو را به دست گرفت و البته گپ‌وگفت‌های دوستانه بنفشه‌خواه با شوخی‌های بداهه تیموری همراه شد که بوی تلاش برای وایرال شدن، از این گپ‌وگفت نیز به مشام می‌رسید. حسن ریوندی در استندآپ ضبط شده در بخش دیگر استودیو، درباره تفاوت آقایان و خانم‌ها صحبت کرد و البته از افکت‌های صوتی مانند صدای خنده تماشاگران نیز بهره برد.

سعید فتحی روشن شعبده‌باز «عصر جدید» برای یک اجرا به استودیو آمد و بعد از شگفت‌زده کردن میهمانان، نوبت به ترانه‌ای از محمد معتمدی رسید. پایان بخش شب اول یلدای شبکه سه، حضور بسیار کوتاه تیم ملی بانوان هاکی روی یخ بود که در اولین حضور در بازی‌های آسیایی نایب قهرمان شدند. برنامه دوم یلدا در چهارشنبه‌شب با ترانه‌ای از سینا حجازی شروع شد و سپس با حضور سلطان مار ایران و سه فرزندش روی صحنه که مرکز نگهداری از خزندگان سمی دارند ادامه داشت. شعرخوانی میهمانان، شوخی‌های قیاسی با ترسش از خزندگان، توضیح درباره حرفه خانوادگی آنها و... موضوع گفت‌وگو بود و سپس نوبت به امید حاجیلی رسید که پای ثابت یلدا در این شب‌هاست. یوسف تیموری با ترساندن قیاسی روی صحنه آمد و شوخی‌های این شب‌هایش را به سرعت شروع کرد. حسن ریوندی در استندآپ دیگری درباره روابط خانوادگی، شوخی‌های دوپهلوی کمر به پایین را نرمالایز کرد. سپس هادی عامل و چهار نفر از کشتی‌گیران تیم ملی آزاد به صحنه آمدند و به گپ‌وگفت ورزشی با قیاسی پرداختند.

بهمن هاشمی، دوبلور و مجری مسابقه «میدون» شبکه سه و تنی چند از دوبلورهای تلویزیون، میهمانان بعدی این برنامه بودند تا در نهایت با ترانه‌ای از محمد معتمدی، این بخش به پایان نزدیک شود. پس از چند دقیقه دیگر گفت‌وگو با دوبلورها، ترانه‌ای شاد از امید حاجیلی درباره ایران پخش شد و بعد نوبت به گفت‌وگو با مینا مهرنوش، لیلا اوتادی و ستاره اسکندری درباره شب یلدا و خاطرات آنها از این شب رسید. ایمان قیاسی با داوری مهرنوش در مسابقه میدون و سن‌وسال میهمانانش شوخی کرد و بعد از استندآپ کمدی کمابیش تکراری حسن ریوندی درباره ازدواج و بچه‌داری، یوسف تیموری به میدان آمد و این بار از همان دقیقه اول حضور روی آنتن شوخی‌های دور از شأن رسانه را آغاز کرد؛ تا جایی که یک بار دیگر بینی بیژن بنفشه‌خواه را با نمایش عجیب انگشت اشاره به دماغه هواپیمای جنگنده سوخو تشبیه کرد و چهره سعید فتحی‌روشن را ترکیبی از آبراهام لینکلن و فرهاد آییش دانست. سعید فتحی‌روشن با حضور مجددش شعبده‌بازی جالبی اجرا کرد.

عوامل نسیمی در «نسیمی‌شو»

شبکه نسیم در انتخابی بسیار عجیب و قابل تأمل، ویژه‌برنامه یلدایی سه‌ساعته «شوتبال» را که سال گذشته روی آنتن برده بود، در یک ساعت و نیم خلاصه کرد و عصر روز پنجشنبه به پخش رساند! گزینشی که مشخص نبود به چه علت روی داده؛ آیا این شبکه امکان تولید برنامه یلدایی عصرگاهی نداشته یا شوتبال ویژه یلدای ۱۴۰۱ از نظر مدیران این شبکه، واجد کیفیت خاص و چشمگیری بوده که می‌توانسته سال بعد از آن هم بازپخش شود. اگرچه دلیل این تصمیم مشخص نیست اما هرچه باشد، احتمالا برنامه‌های دیگری مثل «خندوانه» یا «دورهمی» که در سال‌های قبل محل تولید ویژه‌برنامه‌های جذاب یلدایی بودند، می‌توانستند انتخاب‌های بهتری برای بازپخش باشند، حتی اگر این شبکه دست به بازپخش «آب و آتش» یا «خوش نمک ۲» می‌زد شاید از این کار حرفه‌ای‌تر بود. به هر حال نسیم بعد از این تصمیم برنامه نیم‌ساعته «نسیم آوا» را با اجرای محمدرضا محبی به آنتن رساند که در آن با حامد محضرنیا و محمد حشمتی گفت‌وگو شده بود. محضرنیا خاطرات خود را از آهنگسازی برای یلدا و هیت شدن ترانه‌اش روایت کرد و حشمتی از کارنامه و برنامه‌های آینده‌اش گفت. ویژه‌برنامه اصلی شبکه نسیم برای یلدای ۱۴۰۲ اما، نخستین قسمت‌های برنامه نسیمی‌شو بود که قرار است از این به بعد، پنجشنبه‌ها و جمعه‌ها روی آنتن برود و در قسمت اول که پخش آن مصادف با شب یلدا برنامه‌ریزی شده بود، تلاش بر ورود قدرتمند آن قرار گرفت و نسیمی‌شو را احتمالا تنها ویژه‌برنامه شب چله شبکه‌های سیما می‌توان دانست که نه به‌صورت زنده، بلکه به شکل تولیدی روی آنتن رفت. این برنامه با اجرای پرهام عمرانی، قرار است با استفاده از گنجینه برنامه‌های سرگرم‌کننده شبکه نسیم در سال‌های گذشته، جنگ جذابی را به مخاطبان ارائه کند. عمرانی نسیمی‌شو را با عوامل «پنکه» و «بی‌سیم» دو برنامه این شبکه آغاز کرد که چندان برای مخاطبان چهره نیستند. پس از حضور آنها، نوبت به عوامل سریال «جورچین» رسید که سال گذشته از شبکه نسیم پخش شد. این بار البته حضور یزدان فتوحی مربی استعدادهای خندوانه و محمد حاجی‌زاده یکی از شرکت‌کنندگان «خنداننده شو»، باعث شد تا چهره‌ها بیشتر از قبل برای مخاطب شناخته‌شده باشد. بخش بعدی برنامه مسابقه عوامل دو برنامه پنکه و بی‌سیم بود که با اجرای پدرام ابدان در اتاق بازی مخصوص مسابقه نسیمی‌شو جلوی دوربین رفته بود. گزیده‌ای از بخش‌های بامزه فصل اول مسابقه استعدادیابی «بگو بخند» و سرودی با اجرای گروه سرود نجم‌الثاقب، بخش بعدی مسابقه بود. سپس هدیه بیدی مجری دوم برنامه آمد و از پویش خاطره‌های یلدایی گفت. نکته جالب آن که بخش‌های اصلی نسیمی‌شو از معدود برنامه‌های شب یلدای رسانه ملی بود که به نظر می‌رسید تلاش ویژه‌ای برای وایرال شدن بخش‌های آن در فضای مجازی، صورت نگرفته است. استندآپ کمدی هانا ستوهی استعداد «خنداننده شو ۳» با موضوع یلدا و سنت‌های جدید این شب، بخش بعدی این برنامه بود. برگ برنده اصلی این برنامه که بخشی از تبلیغات یلدایی شبکه نسیم را از هفته‌های قبل به خود اختصاص داده بود حضور «جناب خان» عروسک محبوب «خندوانه» میهمان تلفنی این برنامه بود که به شوخی‌هایی با پرهام عمرانی پرداخت. نکته تأسف‌آور آن که پاس‌کاری‌های جناب خان و مجری برنامه، جالب و خنده‌دار از آب درنیامد و با وجود چند شوخی جالب عروسک محبوب خصوصا «پرهام» و «چای دبش»، این برگ برنده به‌نوعی سوخت و حضور جذابی از او در نسیمی‌شو رقم نخورد. خبر مهم اما حضور جناب خان در برنامه خیریه «جام آرزوها» ویژه شبکه نسیم در ایام برگزاری جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۴ بود. بعد از یک بازی دیگر در اتاق بازی با حضور عوامل سریال «جورچین»، نوبت به ترانه یلدایی بابک افرا و گفت‌وگو با این خواننده و مرتضی زارع و مجید فتاحی مجری و تهیه‌کننده برنامه «قندون» رسید. صادق شیخ‌زاده خواننده نیز دیگر میهمان این بخش از نسیمی‌شو بود. این گفت‌وگوها با خاطره‌گویی و حافظ‌خوانی یلدایی همراه بود و سپس نوبت به هانا ستوهی و محمدحسین توسلی استعدادهای خنداننده شو رسید تا در گفت‌وگوی کوتاه این برنامه شرکت کنند.

کارت قرمز فضای مجازی به برنامه‌های یلدایی

مریم فضائلی
خبرنگار گروه فرهنگ

یلدای امسال هم گذشت و ویژه‌برنامه‌های تلویزیون در کارنامه مدیران دوره‌تحول، ثبت شد. برنامه‌هایی که در شبکه‌های سراسری یک تا پنج، شبکه نسیم، شبکه امید و شبکه آی‌فیلم تولید و پخش شده بود. این برنامه‌ها که ساعات زیادی پخش زنده روی آنتن داشتند، واکنش‌های متنوع و زیادی از سمت مخاطبان در صفحات مجازی‌شان دریافت کردند. در این گزارش به بخشی از واکنش‌های فضای مجازی به برنامه‌های یلدای تلویزیون پرداختیم.

شبکه دو با داشتن هفت مجری بنام، برنامه‌ای به اسم «یلدای ایرانی» داشت. المیرا شریفی مقدم، علیرضا استادی، مژده لواسانی، حسین رفیعی، وحید رونقی، مصطفی امامی و مجید یحیایی مجریان این برنامه بودند. این برنامه از ساعت ۱۸ تا ۲ بامداد آنتن زنده داشت و در آن از چهره‌های ادبی، ورزشی و فرهنگی استفاده شده بود. از قسمت‌هایی که در فضای مجازی وایرال شده بود، سورپرایز مصطفی امامی با دیدن دخترش بود. تا جایی که کاربری در توییتر نوشت: «چه حرکت باحالی زدن؛ بچه مجری برنامه شبکه دو تازه پنج ماهش شده به مجری گفتن حالا که خونه نیستی رو به دوربین یه جمله بهش بگو اولین یلدای پدر بودنته و کنارش نیستی؛ مجری داشت حرف می‌زد بچه‌اش رو آوردن تو استودیو، چه نازم هست خدا.» از واکنش‌های منفی مخاطبان هم می‌توان به نوع حافظ‌خوانی میهمان‌ها اشاره کرد. در بین برنامه‌های یلدایی تلویزیون، شبکه سه با اجرای ایمان قیاسی و یوسف تیموری بسیار چالش‌برانگیز بود. شبکه سه که تلاش کرده بود از چهره‌های شناخته‌شده برای دیده شدن برنامه‌ای استفاده کند، بیشترین واکنش‌ها را از سمت مخاطبان داشت. واکنش‌های مخاطبان به برنامه یلدای شبکه سه، بیشتر به دعوت از امیرمحمد میرزایی، حسین ریوندی و نیز خوانش آهنگ صادق بوقی برمی‌گشت. این قسمت‌ها که در فضای مجازی ویوهای بالایی خورد و باعث شد تا حواشی زیادی برای این برنامه داشته باشد. مهدی ملک‌پور، سردبیر سایت عقیق در متنی انتقادی نسبت به عملکرد شبکه سه نوشت: «بله واگعیه، کیک نیست! رسما با یک سیرک طرفیم. رسما آقایان با ملت شوخی دارند! ماجرای صادق بوقی هم که نیاز به شرح ندارد. حالا در شب یلدا، میهمان پرمخاطب‌ترین شبکه سیما، نوجوانی است که اساسا در پلتفرم فیلترشده توانسته برای خودش مخاطب و درآمد خوبی پیدا کند. والله هر چه بگوییم از طنز ماجرا کم می‌کند، یعنی کفگیر تلویزیون چنان به ته دیگ خورده که برای پر کردن آنتن دست به دامن وایرالی‌های اینستای فیلترشده، می‌شود و آقای مجری که حتی اجازه نام بردن از اینستاگرام را ندارد با لحنی که انگار یقین دارد همه ملت میهمانش را می‌شناسند درباره چندکا بودن پیجش می‌پرسد و با یک ماشالای جانانه برایش آرزوی فالوور بیشتر می‌کند. آقایان! ما متحیرها که هیچ، خودتان با خودتان چند چندید؟! #حاج_آقا_صدا_میاد؟» محمدجواد آذری جهرمی در استوری خود نوشت: «در تاریخ خواهند نوشت: «آن تفکر صداوسیمایی که به‌دنبال نابودی شبکه‌های اجتماعی بود و بازمینه‌سازی و حمایت از فیلترینگ، سرمایه اجتماعی نظام را به حراج گذاشت، درنهایت برای جذب مخاطب ریزش کرده و جلب توجه مردم در شب یلدا، دست به دامان اینفلوئنسرهای اینستاگرامی شد.»

هاتف صالحی، فعال فضای مجازی و روزنامه‌نگار در توییت خود نوشت: «در شب یلدای ۱۴۰۲، آنتن شبکه سه سیما میزبان تنی چند از «چهره‌های معروف سکوهای ممنوع» می‌شود. این اقدام از دو رویکرد قابل تفسیر است: ۱. فرصت‌محور: «احترام صداوسیما به ذائقه و اراده اجتماع» از این منظر، رسانه ملی خود را در قبال سلیقه مردم به‌ویژه نسل جوان امروزی مسئول دانسته و تمام تلاش خود را معطوف به همراهی عاقلانه با اراده جامعه کرده است. به عبارت دیگر نقش اصلی صداوسیما در این موضع، امتدادبخشی رسانه‌ای به مسائل مبتلابه جامعه است؛ نقشی که در طول سالیان اخیر بنا به کج‌فهمی و ناکاربلدی متولیان این رسانه، کمرنگ شده است. حضور حسن ریوندی، امیرمحمد میرزایی و نیز خوانش آهنگ صادق بوقی در شبکه سه، از این منظر قابل دفاع است. ۲. تهدیدمحور: «انفعال صداوسیما نسبت به فضای مجازی» از این منظر، صداوسیما به مثابه اصلی‌ترین تریبون رسمی نظام، نمی‌بایست متاثر از مسائل سطحی و زودگذر «فضای مجازی» باشد؛ بلکه می‌بایست در نقش جهت‌دهنده افکار عمومی، به جذب و هدایت مخاطب مبادرت ورزد! از یاد نبریم که رهاورد این رویکرد یکه‌تازانه، جاماندگی‌های جبران‌ناپذیر سال‌های اخیر رسانه ملی از واقعیت‌های جامعه بوده است! پ.ن: فهم اقتضائات انقلاب اسلامی و درک واقعیت‌های جامعه شبکه‌ای، تعادل‌بخشی فی‌مابین این دو رویکرد را می‌طلبد.»

سردار آزمون، فوتبالیست شناخته‌شده هم نسبت به آوردن امیرمحمد میرزایی واکنش نشان داد و گفت: «انتظار ما چه بود و چه اتفاقی رخ داد. صداوسیما در انتخاب میهمان ویژه برنامه شب یلدا، کاری کرد کارستان! به جای اینکه نوجوان یا جوان مستعد و موفق به برنامه دعوت شود و از کارهای بزرگش برای الگوسازی بگوید، کسی را روی آنتن دیدیم که با جمله «واگعیه یا کیکه» مشهور شد و در تصمیمی حیرت‌انگیز خیلی زود سر از تلویزیون درآورد. پس الگوسازی برای نوجوان‌های ما کجا رفت؟ چطور شعور ما مخاطبان مورد توهین قرار گرفت؟ با تمام احترام برای این نوجوان، صداوسیمای ملی جای او نبود.»

«ترنج و انار» ویژه‌برنامه شبکه آی‌فیلم بود. برنامه‌ای که در آن مجری‌های ایرانی، افغانستانی و تاجیکستانی حضور داشتند. این برنامه از سمت مخاطبان با واکنش‌های متناقضی همراه بود. برخی از این اتفاق و ترکیب مجری رضایت داشته و برخی‌ها هم به آن نقد وارد کردند.

تنها ویدئوی پخش‌شده از برنامه «نسیمی‌شو» در شبکه نسیم مربوط به قسمت جناب خان بود. او که کنایه‌ای به چای دبش انداخت، گفت: «تمام هزینه پاری سن‌ژرمن و رئال مادرید و بارسلونا و بایرن مونیخ روی هم، اندازه یک استکان چای دبش نمیشه!»

همان داستان تکراری همیشگی

عاطفه جعفری
خبرنگار گروه فرهنگ

شبکه‌ها را از یک تا ifilm و نسیم بالا و پایین می‌کنی و تنها چیزی که می‌بینی، میز، دکور و چند نفری که درحال حرف زدن با هم هستند. تماشای ۱۰ دقیقه از برنامه‌های تمامی شبکه‌های مختلف کافی است تا سبک و سیاق یکنواخت برنامه‌ها، حتی در دعوت از میهمانان، دکورهای نسبتا یک‌شکل، گفت‌وگوهای بی‌رمق و مجریان تکراری، مخاطب را زده کند. همه اینها این را می‌رساند که مخاطب برای سازندگان این برنامه‌ها، اهمیتی ندارد و کار خودشان را انجام می‌دهند. درواقع به نظر می‌رسد شبکه‌های سیما مانند رسم هر سال برنامه‌ای مشخص برای این بازه مهم پخش نداشتند و به همین دلیل در آخرین لحظات برنامه‌ای را آماده و روانه آنتن کردند، البته امسال فرق‌هایی هم داشت. در دوسال اخیر که تیم جدید در سازمان بر سرکار آمده، نگاه به سلبریتی یکی از آن چیزهایی بود که همیشه حاشیه و چالش به همراه داشت. بسیاری از برنامه‌ها تعطیل شد و هیچ وقت جوابی برایش نبود. بارها هم پیمان جبلی درمورد سلبریتی‌ها صحبت کرده است و گزارش‌های مفصلی در مورد این موضوع منتشر کرده‌ایم، اما او در آخرین اظهارنظرش در روز دانشجو در دانشگاه تهران گفته بود: «صداوسیما کارخانه چهره‌سازی نیست و باید زمان بگذرد و برنامه‌سازی شود تا چهره‌هایی شناخته شوند. وقتی ما عزم‌مان را جزم کردیم که بنای تلویزیون بر سلبریتی‌محوری نباشد، باید همه جوانبش را بپذیریم و سلبریتی سالم‌پروری را تقویت کنیم.»

۱۴ روز از حرف‌های پیمان جبلی گذشت و در شب یلدا دوباره تلویزیون با همان سلبریتی‌ها! میهمان خانه‌های مردم شد. همان بازیگرانی که در طول این دو سال برایشان رجزهای فراوان خوانده بودند که ما نمی‌خواهیم چهره‌سازی کنیم و احتیاجی به سلبریتی‌ها نداریم اما برنامه‌های یلدا، این حرف‌ها را نقض کرد. دنبال ارزش‌گذاری بر این کار نیستم اما اینکه برخلاف حرف‌هایی که زده می‌شود، عمل می‌کنند و بعد از دو سال دوباره به همان روتین قبل در برنامه‌های مناسبتی برمی‌گردند، آن هم به شکلی ضعیف و کاریکاتوری جای سوال دارد! بارها در مورد نبود خلاقیت در برنامه‌های مناسبتی که زمانش هم مشخص است، صحبت کردیم و گفتیم سلبریتی حکم مسکن را دارد نه درمان. نکته مهم‌تر اینکه باید یک تعامل شفاف بین سلبریتی و رسانه ملی برقرار شود، نه یک رابطه یک‌طرفه و منفعت‌طلبانه. رابطه‌ای که براساس یک بازی برد- برد- برد برای سه‌طرف این ماجرا یعنی رسانه ملی، هنرمند و مردم باشد و اختیارش هم کاملا دست یک‌طرف ماجرا نباشد. اما به نظر می‌رسد راه صحیح‌تر، ساختن برنامه‌هایی با فرم و محتوای جذاب است و مجری نهایتا تکمیل‌کننده یک بسته برنامه‌سازی شود نه محور و ستون آن. نبود خلاقیت در برنامه‌های تلویزیونی و جدی نگرفتن آن یکی از خطرات مهم است. برنامه‌های تلویزیون سال‌هاست انگار از یک کارخانه تولید می‌شوند و با خلاقیت قهر کرده‌اند. سرگرمی لازمه رسانه ملی است. بارها از اهمیت و لزوم وجود سرگرمی به‌عنوان غذای اصلی و نه دورچین یا سالاد سفره تولیدات تلویزیون گفتیم. اینکه رسانه بدون سرگرمی عملا روح و جان ندارد، آنقدر بدیهی است که نیازی به تکرار ندارد. بررسی آثار شاخص تولیدشده در خارج از ایران در قالب‌های مختلف که اتفاقا در داخل کشورمان هم با استقبال بسیار خوبی مواجه شدند، نشان می‌دهد آنها سعی کردند پیام‌هایشان در حوزه‌های مختلف دینی، سبک زندگی و حتی سیاسی را با ابزار سرگرمی منتقل کنند و البته در این مسیر موفق هم بوده‌اند. نگاه حاشیه‌ای و سطحی به سرگرمی و القای اینکه مسائل اصلی چیزهای دیگر هستند و اگر بودجه و منابع و نیرویی ماند باید به این حوزه اختصاص پیدا کند، آفت برنامه‌سازی‌های جذاب است. کاری که در شبکه نسیم بارها انجام شده و حتی شبکه چهار هم سعی کرده است بدون تکیه به سلبریتی‌ها، برنامه‌های خلاقانه‌ای بسازد و مخاطب هم داشته باشد. اما تلویزیون متاسفانه همه اینها را فراموش می‌کند و نه‌تنها خلاقیتی ندارد، بلکه با همان کارهایی که در گذشته انجام شده، برنامه‌ها را تکرار می‌کند و به همان دکور و مجری‌ها و سلبریتی‌ها قناعت. این است داستانی که هر سال تکرار می‌شود و برنامه‌ای برایش ندارند و حتما نخواهند داشت.

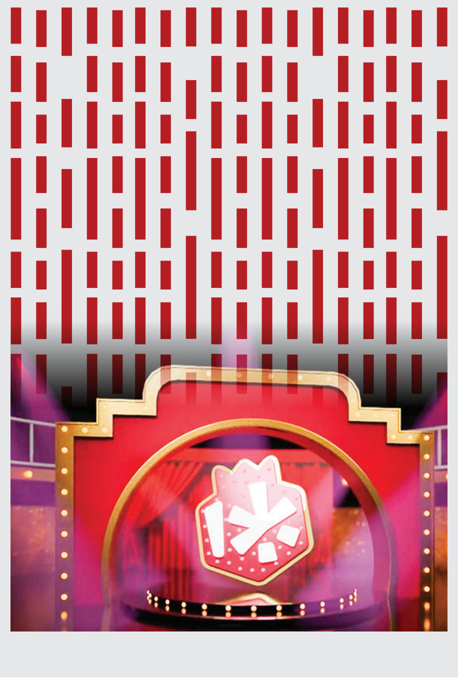

سریال جدید حسین سهیلی‌زاده در شبکه نمایش خانگی

پیش تولید «کارما» به عنوان سریال موزیکال پلتفرمی در شبکه نمایش خانگی به کارگردانی حسین سهیلی‌زاده آغاز شد. کارما سریال موزیکال پلتفرمی نمایش خانگی به تهیه‌کنندگی مهدی فرجی و کارگردانی حسین سهیلی‌زاده و نویسندگی پیمان عباسی است که قرار است در شبکه نمایش خانگی تولید شود. هم‌اکنون مقدمات ساخت این مجموعه آغاز شده و در مرحله پیش‌تولید قرار دارد. در خلاصه داستان این سریال آمده است: ما سه نفر بودیم، ساز و ترانه و عشق. ساز شکست، ما دو نفر شدیم. ترانه مرد، ما یک نفر بودیم در مسیر کارما... حسین سهیلی‌زاده از آن دست کارگردان‌هایی است که مدتی است از تلویزیون به شبکه نمایش خانگی کوچ کرده و اخیرا هم سریال جدیدش با عنوان «عقرب عاشق» را ساخت. سهیلی‌زاده علت رفتنش را فاصله گرفتن تلویزیون از روزهای طلایی عنوان کرده بود و از طرفی منتقدان این کارگردان هم بر این باورند که این سهیلی‌زاده است که پس از رفتن به شبکه نمایش خانگی دیگر نتوانسته موفقیت سریال‌های تلویزیونی‌اش را تکرار کند. با این حال او تجربه جدیدی را قرار است با عنوان سریال موزیکال پلتفرمی در شبکه نمایش خانگی آغاز کند. سهیلی‌زاده حدودا از سال ۹۷ شبکه نمایش خانگی را برای ساخت سریال انتخاب کرده و «ملکه گدایان» هفت. هشت سال پس از «آوای باران» ساخته شد. درحقیقت مشغول ساخت سریال «مانکن» بود که ایده‌ای درباره کودکان کار و اعتیاد به ذهنش رسید. سریال آوای باران به کارگردانی سهیلی‌زاده این روزها از شبکه آی‌فیلم پخش می‌شود.

«بچه‌زرنگ» تنها غیرکمدی ۵۰ میلیاردی تاریخ سینمای ایران

انیمیشن سینمایی «بچه‌زرنگ» به تهیه‌کنندگی حامد جعفری که از پنجم مهر اکران شده است، بعد از شکستن رکوردهای مختلف توانست در کمتر از سه ماه یک رکورد جدید ثبت کند و وارد باشگاه ۵۰ میلیاردی‌های سینمای ایران شود. به این ترتیب «بچه‌زرنگ» هفتمین فیلم سینمای ایران است که در کنار آثاری همچون «فسیل»، «هتل»، «شهر هرت»، «انفرادی»، «بخارست» و «دینامیت» توانسته است به این میزان از فروش در سینماهای کشور دست پیدا کند. انیمیشن بچه‌زرنگ درحالی از مرز ۵۰ میلیارد تومان عبور کرده است، که شش فیلم دیگر سینمای ایران که توانسته‌اند به چنین فروشی دست پیدا کنند، همگی متعلق به سینمای کمدی هستند و بر همین اساس بچه‌زرنگ اولین فیلم غیرکمدی سینمای ایران است که در ژانر استراتژیک کودک و نوجوان توانسته است با ثبت این رکورد تازه، به پدیده سینمای ایران بدل شود. این انیمیشن تاکنون بیش از یک میلیون و ۵۰۰ هزار مخاطب داشته و رکورد پرمخاطب‌ترین انیمیشن و پرفروش‌ترین فیلم کودک تاریخ سینمای ایران را نیز در اختیار دارد. تا امروز فقط سه انیمیشن سینمایی «شاهزاده روم» با بیش از یک میلیون مخاطب، «فیلشاه» با بیش از یک میلیون و ۲۵۰ هزار مخاطب و بچه‌زرنگ با بیش از یک میلیون و ۵۰۰ هزار مخاطب (از ابتدای اکران تا امروز) پرمخاطب‌ترین انیمیشن‌های تاریخ سینمای ایران هستند که توانسته‌اند مخاطبان میلیونی جذب سینماهای کشور کنند و نکته مهم آن است که هر سه این آثار ساخته گروه «هنر پویا» هستند. بچه‌زرنگ محصول مشترک گروه «هنر پویا» و کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان است که به همت یک گروه ۲۵۰ نفره از هنرمندان جوان ایران ساخته شده است.

ادامه از صفحه ۱۲